

Misijní tábor farnosti Vyskytná na faře v Nové Cerekvi

20. – 26. 8. 2007

Pošli mě, půjdu já

(Iz 6,8)

Již podruhé (poprvé minulý rok) se děti z naší farnosti mohly zúčastnit tábora na faře v Nové Cerekvi. Tentokrát se sešlo 17 dětí ve věku 4 – 12 let, 5 vedoucích a jedna kuchařka. Jako téma jsme zvolili misie a naším cílem bylo stát se malými misionáři. To se myslím taky povedlo.

Děti se po celý týden dozvíдалy a měly dostat „pod kůži“, jakou „výbavu“ má misionář mít – je to MOST. Že nevíte co to je? Zeptejte se Papežských misijních děl – **M**odlitba, **O**běť, **S**lužba, **T**vořivost. Každý misionář se musí nejprve

modlit, dokázat se pro druhé obětovat, sloužit jim a být ve svém poslání tvořivý.

Nejen, že jsme si o misiích a misionářích povídali, ale mohli jsme si také vyzkoušet, co takový správný misionář může dělat. Naší velkou misíí byla návštěva v Domově důchodců v Proseči Obořiště. Pro důchodce jsme si připravili program, který zahrnoval zpívání a tancování. Vyrobili jsme jim záložky z živých kyticek a s povzbudivými texty z Bible. S písničkou jsme obešli také ty, co se ze zdravotních důvodů nemohli zúčastnit programu, který probíhal venku. Naší odměnou byly rozzářené oči obyvatel domova.

Každý den k nám chodil pan cestovatel, který procestoval snad celý svět. Vyprávěl nám o různých zemích – především o těch, ve kterých lidé nějakým způsobem trpí. Přivedl nám také na návštěvu obyvatele Austrálie a misionářku z Indie. Ti nám poutavě vyprávěli o svých prožitcích z těchto zemí a ukázali nám spoustu fotek. Jednou pro nás pan cestovatel natočil video v Africké Ugandě, kde jsou pronásledovány děti, aby se z nich stali vojáci. Kromě toho nás poprosil o získávání misijních známek během celého týdne, a to za různé výkony při hrách, soutěžích i tvořivé činnosti. Jsou to známky, jejichž prodejem sběratelům známek v zahraničí se získávají peníze především na pomoc lidem v Indii.

V pátek večer si pan cestovatel přišel známky schované v truhličce vyzvednout. Ale co se nestalo. Při předávání známek nás přepadli lupiči, pana cestovatele unesli i s truhlou, o níž si mysleli, že je plná peněz. Nás to velmi vyděsilo, ale pak jsme se trochu uklidnili, posílili se misionářskou modlitbou a vydali jsme se pana cestovatele hledat. Ten byl, chudák, přivázaný u stromu před farou. Rozvázali jsme ho a vydali se směrem, kam lupiči utíkali. Z dopisu jejich komplicům jsme se však dozvěděli, že mezitím, co jsem lupiče hledali, nám zabrali faru. Opět jsme se pomodlili a rozhodli jsme se lupičům odpustit. Přišli jsme na faru, chytili jsme prchající lupiče a začalo vyjednávání. K jejich velkému zklamání zjistili, že se v truhle místo peněz ukrývají známky. Děti začaly lupičům vše vysvětlovat – přes misie a pomoc druhým jsme se v diskuzi dostali až na Pána Ježíše, Jeho spásu, na Eucharistii, P. Marii atd. atd. Když jsme lupiče propustili, bylo vidět, že jsou velmi nalomení a slibovali, že už se budou snažit „sekat dobrotu“ a žít poctivým životem.

Vyvrcholením našeho tábora byla také misie v naší farnosti – ve Vyskytenském kostele. Před nedělní mší svatou jsme zatančili židovský tanec „Ochraň mě, můj Bože“, který je zároveň modlitbou. Mši jsme doprovázeli zpěvy, při obětním průvodu jsme přinášeli dary za jednotlivé země a světadíly, které vyjadřovaly problémy v těchto zemích: Austrálie a Oceánie – chléb (hlad), Amerika – obrázková knížka (negramotnost), Afrika – luk s šípem a lehátko (dětská vojáci, nemocní), Asie – panenka a nářadí (dětská práce), Evropa - obrázek miminka v 7. týdnu těhotenství (potraty). Na závěr mše jsme zazpívali hymnu Papežského misijního díla dětí a po mši svaté jsme provedli sbírku na misie, která k naší radosti vyšla na pěkných 6 560,50 Kč. Tuto částku jsme se rozhodli odeslat Papežským misijním dílům, která se postarají, aby peníze došly potřebným lidem.

Jak už jsem naznačila v úvodu tohoto článku, myslím si, že náš cíl stát se malými misionáři, se naplnil. Myslím, že jsme misionářským duchem byly všichni přímo nakaženi ☺. Za vydařený tábor děkujeme Bohu.